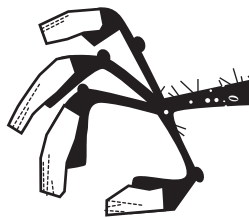

Plány na loupež

Když ostatní uslyšeli, co udělal princ Rind a jeho lidé, zděsili se.

„Já jsem věděl, že těm vlněným hlavám nemáme věřit!“ zvolal doktor Prong.

„Ubohý Henwyn!“ řekl Fenton Husíbrk.

„Zachráníme ho!“ přísahala Zéwa.

„To je tragédie!“ kvílel Kolík. „Takový nádherný sýrový nákyp! Je celý zmařený!“

Ukázalo se však, že poměrně dost sýrového nákypu zůstalo rozmazáno po dlažebních kostkách a v opuštěném pekáči. Goblinům nijak nevadilo, že je trošku pošlapaný. Odnesli zbytky zpátky do velké síně a snědli je, přičemž probírali možnosti, jak dostat Henwyna zpátky.

„Mohli bysme se spratkovrhem vystřelit přímo do jejich tábora!“

„Mohli bysme se přestrojit za pradleny!“

„Mohli bysme vycvičit jezevce, aby se nepozorovaně vplížil do tábora a překousal Henwynovi pouta!“

„Ančovičky!“

Hovořili až do chvíle, kdy vysoká okna síně zrudla večerním světlem, našli však jen jedno jediné řešení, které Lišák považoval za přijatelné.

„A proč jim ten Elvíroh prostě nedáme?“

„Vždyť nám k ničemu není. Dokonce jsme ani nevěděli, že ho máme, dokud se tu Rind s přáteli neukázal. Jen ať si ho vezmou. Ať si s ním odjedou pozvedávat z vln Elvenídu a nás už nikdy neobtěžují.“

„To se Camrounovi nebude líbit,“ řekl goblin, na kterého si Camroun předtím sedl a který se jmenoval Špenát.

„Camroun si prostě bude muset drbat záda nějakou jinou bezcennou historickou relikvií,“ řekl Fenton Husíbrk.

„Ale on vám nedovolí, abyste si ho vzali!“ nedal se Špenát. „On už je takový. Když si můj brácha Flek bez dovolení vypůjčil jeho oblíbené párátko, hodil ho Camroun do lejnového otvoru. Nikdy vám nedovolí, abyste mu jeho drblátko vzali.“

„A co kdybychom si ho jenom půjčili?“ napadlo Kolíka. „Mohli bychom předstírat, že ho měkoušům dáváme, a až by pustili Henwyna, můžeme je všechny pozabíjet a vzít si drbátko zpátky a Camrounovi ho vrátit. Stejně už ho nebudou potřebovat, když budou mrtví, takže jim vlastně ještě prokážeme službičku, ne?“